

РЕФЕРАТ-ПРЕЗЕНТАЦІЯ

на тему:

“Географія Австралії.
Унікальний материк”.

Учень 7-го класу
М. Парубій

Дивовижна країна

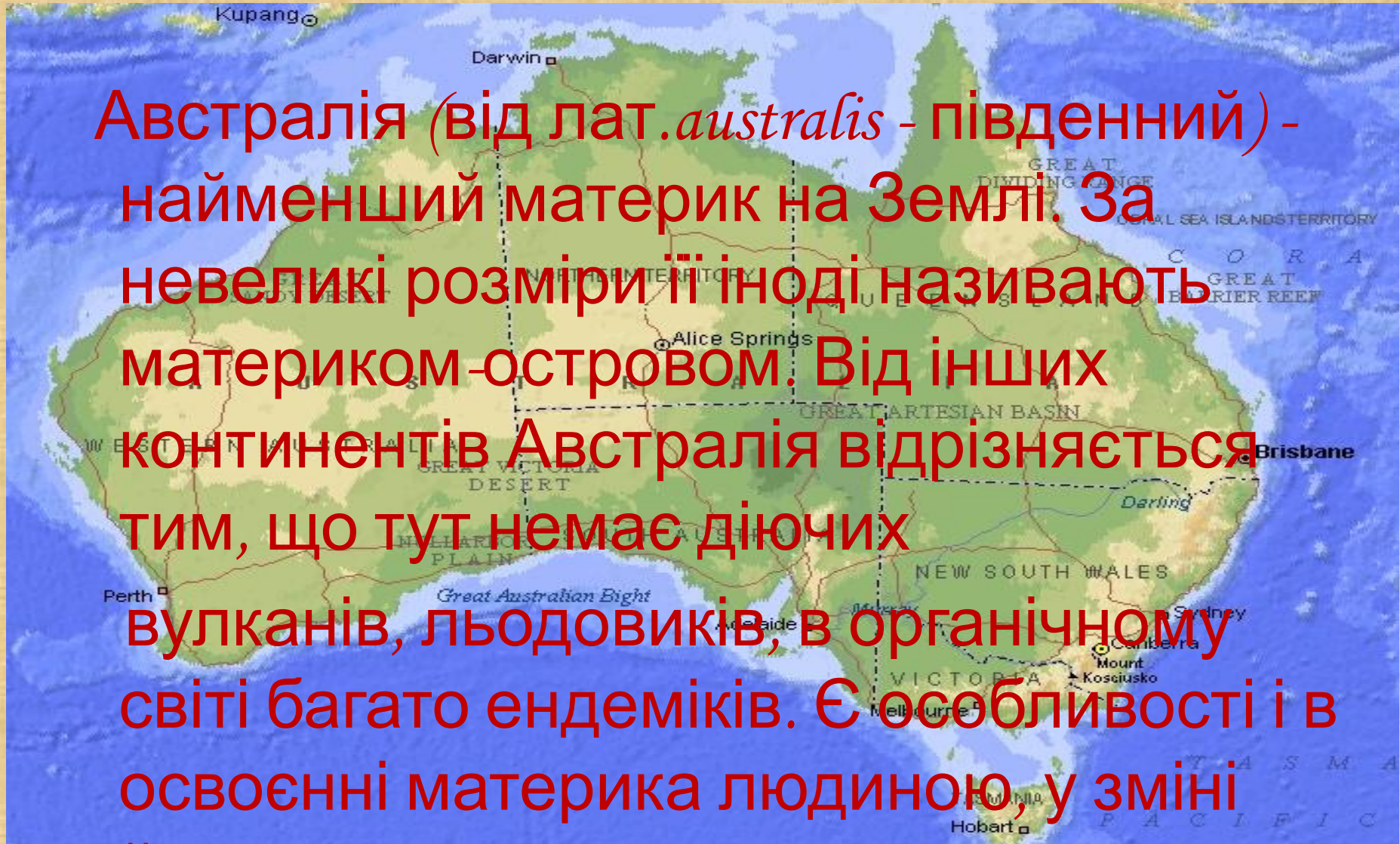
An aerial photograph of a tropical coastline. On the left, a blue bay meets a sandy beach. A narrow, light-colored isthmus connects the beach to a large, circular mangrove forest. The mangrove forest is dense and green, with a winding waterway or canal cutting through it. The background shows a steep, forested hillside overlooking the water.

«...Цей край – самий цікавий на всьому земній кулі! Його виникнення, рослинність, тварини, клімат – все це дивує, здивовує і ще здивує... Сама причудлива, сама нелогічна країна з усіх які коли-небудь існуючих!..»

Жюль Верн
«Діти капітана Гранта»

Австралія

Австралія (від лат. *australis* - південний) - найменший материк на Землі. За невеликі розміри її іноді називають материком-островом. Від інших континентів Австралія відрізняється тим, що тут немає діючих вулканів, льодовиків, в органічному світі багато ендеміків. Є особливості і в освоєнні материка людиною, у зміні його природи.

Природні зони Австралії

В Австралії добре виражена ландшафтна зональність. Природні зони поступово змінюють одна одну в міру зміни температури і режиму випадання опадів. Цьому сприяє рівнинний характер рельєфу материка і відсутність на ньому виразних орографічних рубежів.

Ландшафти Австралії

Вигляд ландшафтів Австралії в основному визначається великими монотонними рівнинами й плато, менш розповсюдженими хвилястими пагорбами й розчленованими столовими плато, а також багnistими долинами рік, що часто повністю пересихають. Західне плато, яке іноді називають Австралійським щитом, включає всю Західну Австралію, майже всю Північну територію і більше половини Південної Австралії. Тут розташовується більшість пустель і солоних озер, таємничих скель і химерних пагорбів, а також безліч рудників.

Пустелі Австралії

Пустелі Австралії незвичайні. Вони використовуються як пасовища впродовж року, адже часто вкриті колючими чагарниками з низькорослих евкаліптів і акацій. Рослини тут так тісно переплетені, що місцями утворюють важкопрохідні хащі. Причиною порівняно багатой рослинності є близьке залягання підземних вод. Ліси Австралії за площею значно поступаються

Виділяються чотири найбільш пустельні райони

Велика піщана пустеля

Пустеля Танамі

Пустеля Гібсона

Велика пустеля Вікторія

Карта пустыль

Рослинний світ Австралії.

Перебування Австралії у відносній ізоляції від інших частин земної кулі сприяло збереженню старих і появі нових рідкісних видів рослин. Природа Австралії увібрала, мабуть, самі унікальні квіти і трави, цілющі властивості яких згодом стали визнаватися по всьому світу. Рослинний світ Австралії багатий і різноманітний. Ендемічні рослини Австралії представляють насамперед евкаліпти . Їх тут налічується більше семисот видів. Численні види диких акацій також представляють собою типову рослинність Австралії

Евкалипт

Акація серебриста

Пляшкове дерево

На більшій частині території Австралії клімат є посушливим, тому рослинність Австралії рясніє сухолюбивими видами рослин

Особливо яскраві фрагменти дощового лісу зустрічаються на Тасманії.

Пташине царство Австралії

Пташине царство Австралії в порівнянні з класом ссавців дуже багато і своєрідно. На інших материках земної кулі зустрічається приблизно лише одна частина австралійських пернатих. Загони горобиних і голінастих мають найбільше число представників: перший - понад 300, а другий - понад 80 видів. Дуже поширені сімейства

Лірохвост

Полюбляє ліси та скреби. Веде наземний спосіб життя. Швидко та вправно бігає. Полохливий птах. Літає рідко. Ночує на гілках великих дерев. Активний вдень.

Особливості

Відомі голосові імітації, які роблять великі лірохвости. Вони гарно копіюють голоси конів, ягнят, скрегіт пилки, дзвін колоколу.

Какаду

- Какаду поширені в Індонезії і Австралії. Відмінною їх особливістю є чубчик на голові, який за кольором контрастує з рештою оперенням. ?? У папуг цього виду в основному зустрічається білий колір оперення, винятком є чорний і рожевий какаду.

Казуар

- Казуар - великі нелітаючі птахи. Дорослі особини шлемоносний казуара досягають до 1,5-1,8 метрів висоти (деякі особини можуть досягати двох метрів) і важать близько 60 кілограмів. Тому казуар найбільші птахи в Австралії і другі за величиною птахи в світі (після страуса).

Казуар

- великий птах загону казуарообразних, поширена в степах Австралії і Тасманії (Dromaius) ♦ Ему не любить, як страуси, купатися в піску, він віддає перевагу воду, причому непогано плаває незважаючи на свої масивні розміри.

Фауна Австралії

Найхарактерніша риса фауни Австралії - широке поширення низькоорганізованих ссавців: однопрохідних і сумчастих. Однопрохідні, загін клоачних, представлений двома сімействами: качконосові та єхиднові, вони збереглися тільки на материку і деяких островах.

Качконіс

- Разрешить написание латиницей
- Потайний качконіс мешкає на берегах річок і струмків у Східній та Південній Австралії і на Тасманії.
Утконос - надзвичайно своєрідне тварина, яка пристосувалася до вкрай специфічних умов життя у водному середовищі. Качкодзьоб і два види австралійської єхидни - єдині збережені представники однієї з найбільш ранніх груп ссавців, так званих - однопрохідних.

Намбат

- На відміну від інших сумчастих тварин у сумчастих мураходів немає сумки. Розміром намбати не перевищують щурів. Ці тварини дуже повільні, але при необхідності можуть швидко бігати і пересуватися стрибками. Намбати в основному харчуються термітами, відшукуючи їх у зіпсованих деревах і блискавично хапаючи їх своїм довгим і клейким язиком.

Куксус

- Куксус є найбільшим з сімейства посумов. Має дуже довгим і чіпким хвостом, яким користується як п'ятою кінцівкою. У денний час ці тварини сплять на гілках дерев. Нічний час куксус проводить у пошуках їжі. У його раціон входять листя, плоди пагони дерев. Також ці тварини небайдужі до бананів. Бувають випадки, коли ці тварини ловлять птахів або інших дрібних тварин.

Вомбат

- Ця тварина найчастіше можна зустріти в південних районах Австралії. Живуть вони у глибоких розгалужених норах. В основному харчуються корінням дерев, листям, а також грибами.

Сумчатий диявол

- Ця тварина живе тільки на Тасманії. Багато людей звикли називати їх тасманійськими дияволами. Вдень ці хижаки сплять в заростях чагарників, а з настанням темряви виходять на полювання. Це дуже агресивна тварина, яка дуже любить битися, навіть з більш сильним противником, перемагає навіть собаку. Спіймані дитинчата сумчастого диявола легко привчаються і прив'язуються до людей.

Єхидна

- На перший погляд ця тварина дуже нагадує їжака, але насправді воно дуже сильно від нього відрізняється. Самки цих звірів відкладають всього одне яйце і виношують його у своїй сумці. Завдяки своїм гострим голок у єхидни не існує природних ворогів, і побоюватися їй варто тільки аборигенів, які не грішать вживанням її м'яса в їжі.

Кузу

- Кузу - це сумчастий звір, провідний нічний спосіб життя і живе в основному на деревах. У них дуже міцний хвіст, який допомагає їм міцно чіплятися за гілки дерев. Харчуються вони в основному листям, корою дерев, квітками і навіть яйцями птахів. Досить часто ці звірята селяться неподалік від людей, утворюючи галасливі і численні колонії.

Коала

- Разрешить написание латиницей
- Коали також є сумчастими тваринами, за зовнішнім виглядом нагадують ведмежат. Вага цих тварин в середньому 15 кілограм. Шерсть коали сірого кольору. Його передні лапи оснащені гострими кігтями, що дозволяють йому добре лазити по деревах. На деревах коали проводять більшу частину свого часу і лише зрідка спускаються на землю. В основному це тварину можна зустріти в східній частині Австралії, так як вона дуже багата евкаліптовими лісами.

Кенгуру

Зовнішність цієї тварини така, що його неможливо сплутати ні з ким іншим: короткі передні лапи, що додають йому деяку схожість з людиною, а ось задні навпаки, довгі й прекрасно пристосовані для стрибків. Хвіст цих тварин дуже довгий і сильний. У природі існує безліч видів кенгуру

Використана література

- Пестушко В.Ю, Уварова Г.Ш. «Географія материків і океанів: підручник для 7-го класу» Видавництво: «Генеза», 2007 р.
- Марков К.К. Введение в физическую географию [Текст] / К.К. Марков М.: Высшая школа, 1978.
- Використано матеріали з мережі «Інтернет»